

Obitelj HR

Glasnik Odbora za obitelj i mladež

Rujan 2014
Broj III

HDZ
HRVATSKA DEMOKRATSKA ZAJEDNICA

Impressum:

Izdava :

Odbor za obitelj i mladež HDZ-a

Uredništvo:

Stjepan Adani , Gordana Trifunovi , Josip Sari , Bernardica Jureti , Margareta Ma eri , Ana Mandac

Grafi ki urednik:

Alen Adani

Kontakt:

Hrvatska demokratska zajednica
Trg žrtava fašizma 4
10 000 Zagreb
Telefon: (01) 455-3000
E-mail: hdz@hdz.hr
Web: www.hdz.hr

Uvodna rije

Po etkom rujna ove godine stupio je na snagu „novi Obiteljski zakon“ koji je i struka i politika kritizirala kao ni jednog dosad - i to s pravom. Bez obzira na opravdane kritike da je zakon loš i neprovediv, nadležno ministarstvo odlučilo se za donošenje upravo takvog – lošeg i neprovedivog zakona koji će izazvati više štete nego koristi. Šamar koji je ministrica Milanka Opa dobila od Ustavnog suda RH glede tog zakona samo potvrđuje nesposobnost i sramotu njenog ministarstva i litave aktualne vlade. Da i ne govorimo o reformama koje su pompozno

najavljivali a ni jednu bitnu nisu proveli. Mogli bismo rezimirati – ve dokazano nesposobni ministri kukuriku vlade donose i takve, loše i nažalost protuustavne zakone.

Do sada je obiteljsko pravna intervencija bila usmjerena u relativno dobrom smjeru trebalo ju je poboljšati i unaprijediti, me utim to se nije dogodilo, a donošenjem novog Obiteljskog zakona te e se stvari dodatno zakomplicirati.

U pripremi zakona nismo samo kritizirali ve smo davali prijedloge nadležnom ministarstvu u cilju poboljšanja ovog vrlo važnog zakona za sve nas. Nažalost, s njihove strane nije bilo ni sluha ni volje za takvo što. Ovom prilikom ukazat u samo na nekoliko loših rješenja koja je proizveo navedeni zakon, tu temu sveobuhvatno i stru no smo obradili u drugom broju Glasnika HDZ-a. Iz novog zakona proizlaze takova rješenja da se kažnjavaju roditelji samo zato jer se ne mogu dogovoriti. Mogu e je da se kazni i onog roditelja koji je spreman na dogovor, a zapravo se ovakvim zakonom najviše kažnjavaju djeca. Ovaj katastrofalni zakon još e dodatno otežati živote roditelja, a pogotovo djece koji prolaze brakorazvodnu parnicu a zakon zapravo tjera roditelje na to da se ne slože oko uvjeta razvoda i time otežavaju život djece.

Razlika je i u postupanju, odnosno hitnosti u postupanju u ovakvim slu ajevima. Odgovaraju e službe su potkapacitirane i dosta usmjerene na zaštitu jedne strane. U nedostatku hitnosti intervencije brzopleto se donose odluke. Primjerice, u slu aju obiteljskog nasilja uvijek se odstranjuje nasilnik iz obitelji. Nasilnik se percipira u muškom rodu, a to šalje krivu poruku od našeg zakonodavca. Nasilnik može biti i muškog i ženskog roda. Ni jedno nasilje se ne može tolerirati ni opravdati, ali ostaje injenica da se sustavom manipulira.

Problemi sustava su takozvani konfliktni razvodi, gdje se u biti manipulira sustavom i djecom, takvih je razvoda manji dio, me utim problem je što sustav stavlja sve razvode u isti koš. Prema novom zakonu, zahtjev za razvod se ne podiže na sudu. Prvo se treba obratiti Centru za socijalnu skrb. Centri za socijalnu skrb su dobili rokove koje ne e mo i ispoštivati. Prvo se mora poslati zahtjeva za razvod, a centar mora odgovoriti u roku od 15 dana. Onda te e rok od 60 dana da pokuša pomiriti supružnike ili im pokušati na i mirno rješenje. Ti se rokovi ne e mo i poštivati to je ve sada sasvim izgledno. Da bi se takvi rokovi poštivali, sustav mora normalno i uredno funkcionirati a naš sustav je potkapacitiran, nemaju ni ljudi, ni vremena, ni financijskih sredstava a nekada ni prostora.

Problem je i to što zakon o ekuje da roditelji pokažu spremnost na dogovor a nigdje nema sustava koji e to mjeriti i što bi to zapravo trebalo zna iti,? na to zakon nema odgovora. Može se dogoditi situacija da oba roditelja žele da dijete živi s njima jer smatraju da imaju uvjete za to, te izjave da su spremni na dogovor. U takvom slu aju, o

skrbništvu odlu uje sud. Prema novom zakonu, sud nema mogu nost odlu iti o zajedni kom skrbništvu jer nema dogovora. Ako nema dogovora, sud može isklju ivo dodijeliti skrbništvo jednom roditelju. Onaj roditelj koji ne dobije skrbništvo nema nikakvo pravo odlu ivanja. Dakle isklju ena je mogu nost zajedni kog skrbništva.

Što donosi osobni kontakt. Osobni kontakti se dijele na fizi ki kontakt, razgovori putem tehnoloških ure aja, slanje estitki i poklona i to da neka druga osoba kaže da je vaše dijete dobro. Možemo se zapitati što je tu s tezom o ravnopravnosti roditelja? Tu se cijela pri a svodi na to da jedan roditelj dobije pravo odlu ivati o svemu, a drugi se mora nadati odluci suda. U novom zakonu piše, sud može odlu iti u zajedni koj roditeljskoj skrbi samo ako je postignut sporazum izme u oba roditelja. Dakle, roditelj nema pravo poslati dijete na instrukcije ako do e doma s lošom ocjenom. Ništa nije mogu e bez dopuštenja roditelja koji ima skrbništvo. Ako su bivši supružnici posva ani, onaj bez skrbništva može svoje dijete vidjeti samo onoliko koliko sud dozvoli. Nigdje nije objašnjeno po kojem mjerilu je netko neadekvatan roditelj, tu ima puno toga nedore enog. Npr. mogu nost nekakvog zajedni kog roditeljstva ne bi smjela postojati kad je u pitanju obiteljsko nasilje i sl.

Zakon koji je stupio na snagu 1. rujna ove godine je loš i neprovediv te se njime zapravo najviše kažnjavaju djeca.

mr. sc. Stjepan Adani

HDZ PRESS održan 5. srpnja 2014. :

Slijepo slušaju i Milanovi a, saborska ve ina donijela je Obiteljski zakon za koji se unaprijed znalo da je loš i neprovediv! - poru ili su akademik Željko Reiner i mr. sc. Stjepan Adani

Nasilje u obitelji – izraz duboke društvene krize

Brojni mediji, elektronski i tiskani sve više svoje naslovnice i udarne termine pune naslovima o obiteljskom nasilju. Uvijek se postavlja pitanje da li to rade zbog brige o žrtvama obiteljskog nasilja ili je riječ o izraženoj brizi za visinom tiraža, gledanosti ili slušanosti pojedinog medija. O uzrocima i pojavnosti istoga rijetko je moguće pročitati nekakvu objektivnu analizu ili pogledati edukativnu tv emisiju. Briga i interes medija o ovoj problematici svedena je na senzacionalističko izvještavanje. Što su uzroci ovakve vrste nasilja i kako ih prevenirati, to nije tema današnjih medija. Proučavajući temu moguće je doći do nekih odgovora, koji se najčešće svode na probleme materijalnog stanja u obitelji kao rezultata posvemašnje krize koja je sveprisutna u našoj svakodnevici.

Problem obiteljskog nasilja postaje dominantno obilježje u kriznim vremenima utoliko više ukoliko se ne poštuje zajednica koju nazivamo - obitelj. Obitelj je temelj svakoga, pa i hrvatskog društva, brak između žene i muškarca je jedini pravi izraz kojim se opisuje obitelj kao zajednica. Obitelj je mjesto gdje bi se djeca i mladi trebali osjećati sigurno i voljeno. Kao što od svih ljudi s kojima se susrećemo tražimo da nas poštuju, tako i članovi obitelji trebaju pokazivati međusobno poštovanje i uvažavanje. Kao što pojedinac ima pravo izražavati svoje mišljenje, na to imaju pravo i svi drugi članovi obitelji. Kada roditelji nemaju istovjetno mišljenje, poglede i ocjene u odnosu na određena pitanja i dalje slobodno mogu reći što misle, uvažavajući i pri tome mišljenja svoje djece, odnosno drugoga člana obitelji.

No, u nekim obiteljima se događa da jedan/ili oba roditelja ne pokazuju poštovanje za druge. Umjesto poštovanja, ponekad taj roditelj vrijeđa, kontrolira, zastrašuje, uništava imovinu ili vrši fizičko nasilje nad drugim roditeljem. Takvo ponašanje je nasilno ponašanje, a kad se događa u obitelji, to je obiteljsko nasilje. Mnogi odrasli, pa i djeca, misle kako je nasilje samo kada netko vrši fizičko nasilje, ali i drugi oblici nasilja povređuju osobu.

Obiteljsko nasilje uključuje :

- vrijeđanje, prijetnje, zastrašivanje, ucjene,
- stalnu kontrolu novca, zabrane drugome da se zaposli,
- onemogućavanje u susretanju sa članovima obitelji,
- seksualno nasilje.

Ako dijete ili mlada osoba u obitelji gleda ili sluša nasilna događanja, pokušava zaštititi jednog od roditelja ili uoči ozljede nanese roditelju, to za njega predstavlja težak i zastrašujući događaj s kojim se najčešće teško može sam ili sama nositi. Iako ponekad roditelj nije nasilan prema djetetu izravno, život u obitelji gdje gledamo nasilje među onima s kojima živimo može biti jednako težak kao i kad sami doživljavamo nasilje.

Kasno prepoznavanje obiteljskog nasilja ostavlja trajan trag i posljedice na zlostavljanim članovima obitelji, pogotovo su one vidljive posljedice na psihikom razvoju djece.

Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 137/09, 14/10, 60/10) je detaljno propisao što je nasilje u obitelji, naveo je osobe koje se smatraju članovima obitelji, te vrste i svrhu prekršajnopравnih sankcija za počinjenje nasilja u obitelji. Ključni smisao Zakona nije kažnjavanje nego prevencija, sankcioniranje i suzbijanje svih vrsta nasilja u obitelji, primjenom odgovarajućih mjera prema počinitelju, te ublažavanje posljedica počinjenog nasilja na način da se pomogne i zaštiti žrtva nasilja. Uvijek je ključno pitanje primjene propisa u praksi, odnosno da li su ustanove nadležne za provedbu svih propisanih mjera zaštite od obiteljskog nasilja optimalno stručno i materijalno za to osposobljene?

Irena Jagarinec Ištvanović, mag. rel. publ.

Participacija obitelji prilikom izricanja odgojnih mjera u školama

Nedavno mi je jedna srednjoškolska profesorica prepričala par, za mene, bizarnih situacija koje nažalost postaju svakodnevnica u našim školama.

Slučaj prvi:

Nastavni sat je u tijeku. Atmosfera je radna i ugodna. Profesorica i učenici rade na obradi novog gradiva. Usred sata javlja se jedna učenica. Šesnaest joj je godina tek... Ona moli profesoricu da je pusti sa sata jer joj nije dobro. Profesorica je pušta van. Učenica ustaje i u tom trenutku počinje povraćati, u velikom mlazu, nekakav crvenkasti sadržaj. Učenica povraća po klupama, ostalim učenicima i podu. Nastava se prekida. Profesorica briše graške znojnice koje su obilježile djevojčicu. Djevojčica govori da je nešto loše pojela dok se drugi učenici znakovito smijulje. Oni svi znaju da je djevojčica prije škole slavila rođendan i da je u školu došla mrtva pijana. Dvije učenice po kojima je djevojčica povraćala otišle su kući i kako bi se presvukle i više se nisu, taj dan, vraćale u školu. Ostali učenici su ostali uskraćeni za taj sat na kojem se dogodio incident a i za slijedeća dva sata koja su bila potrebna da se razred oistini i prozrači.

Slučaj drugi:

Profesor usmeno provjerava učenike. Prozvan je jedan prilično loš učenik. Učenik ponavlja svako profesorovo pitanje. Odgovara prilično dobro ali nekako usporeno i sa zadržkom. Profesoru je nešto udno. On primjećuje žice oko učenikova vrata. Učenik naime odgovara s tzv. "bubicom" putem koje mu njegova logistika izvan razreda govori to ne odgovore a on ih sa zadržkom prepričava profesorima.

Slučaj treći:

Na zamjenu dolazi mlada profesorica matematike. U tom razredu je učenik koji ima problema s kontrolom ponašanja. Dotični učenik reagira vrlo burno u situacijama u kojima se mora suočiti s vlastitim neuspjehom. Njegove reakcije su burnije kod profesora koji imaju nešto nižu razinu autoriteta. Mlada profesorica donosi ispravljene pisane provjere znanja. Dotični učenik nije dobro napisao test i dobio je ocjenu nedovoljan. Učenik počinje histerično vikati na profesoricu. Ona ga pokušava primiriti, te mu objašnjava svoj kriterij ocjenjivanja. U tom trenutku učenik uzima stolac i baca ga u zid. Stolac se odbija od zida i srećom nikoga ne pogađa. Učenik demonstrativno izlazi iz razreda i pri tom udara vratima da se cijela školska zgrada zatresla. Mlada profesorica se drugi dan nije pojavila na poslu.

Slušam ove priče i ne mogu vjerovati da se ovo događa u našim školama. Pitam profesoricu što je škola poduzela u ova tri slučaja. Ona mi odgovara da su se u prvom slučaju svi ponašali kao da se učenica otrovala hranom kako bi se što bezbolnije zaboravio nemili događaj. Škola ne smije učenike alko-testirati. Škola je mogla, sukladno važećim regulativima, za dolazak u školu u pijanom stanju izreći opomenu jer učenica nije imala izrečenu niti jednu odgojnu mjeru. U učeniku koji je odgovarao s "bubicom" izrečen je ukor i to samo zato jer je već od prije imao opomenu zbog neopravdanih sati. Za mladog agresivca iz trećeg slučaja pokrenut je produženi stručni pedagoški tretman koji je zapravo "papirnata" mjera koja predstavlja veliki problem nastavnicima nego u učeniku. Kako se događaj zbio u travnju, ne postoji šansa da ovaj tretman okonča u toj školskoj godini i da učenik na svojoj koži osjeti sankciju.

Jedan od razloga ovih nepoželjnih pojava u nastavnom procesu je neadekvatan sustav pedagoških mjera koje zapravo narušavaju uvođenje reda u hrvatske odgojno-obrazovne ustanove.

Trenutno u sustavu obrazovanja postoje tri vrste pedagoških mjera:

1. Pismene opomene i ukori koji su u većini slučajeva "mrtvo slovo na papiru",
2. "Produženi stručni postupak" koji često služi samo kao odgađanje isključenja, a ne predstavlja nikakvu sankciju,
3. Isključenje ili preseljenje u drugu školu kao krajnja mjera do koje obično ne dođe jer izricanje prethodnih mjera zapravo "kupilo vrijeme" za učenika s problemima u ponašanju.

Iz ovoga je vidljiv nesrazmjer između u po etnih i završnih koraka u pedagoškom postupku. Najprije se djeluje administrativnim mjerama koje nemaju nikakve stvarne posljedice, nego se sastoje samo od komada papira koji može, a ne mora imati stvarnu težinu, a onda se radi drastičan skok i izvodi ono konačno: isključenje. Zbog pedagoških principa treba uvesti gradaciju koja je jasno - primjerom - korak po korak, postupno i jasno pokazati koja je zaista konačna posljedica destruktivnog ponašanja, ali istovremeno omogućiti ostalim sudionicima obrazovnog procesa ono po što su i došli u školu - obrazovanje.

Kako bi cijeli sustav bio uinkovitiviji nužno se mora mijenjati zakonska regulativa vezanu uz pedagoške mjere. To se prvenstveno odnosi na Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnim i srednjim školama. Pri tome bi bilo potrebno preuzeti pozitivna iskustva iz drugih država.

Stoga, da bi sustav mogao kvalitetno funkcionirati, potrebno bi bilo inkorporirati u zakonsku regulativu mjere koje je već davno predložila Udruga "Nastavnici organizirano".

To su slijedeće mjere:

1. Udaljavanje učenika s nastavnoga sata
2. Udaljavanje učenika s nastave za tekuću i dan
3. Suspenziju učenika s nastave na dva ili više dana
4. Ukidanje obveze da se pedagoške mjere provode kao upravni postupak
5. Promjenu članka Zakona o odgoju i obrazovanju u kojemu se kaže da pedagoške mjere (opomene i ukori) vrijede za tekuću školsku godinu.

Uvođenjem tih mjera, nastavni proces bi se mogao kvalitetnije odvijati jer bi omogućio svim učenicima da neometano prate nastavu i dopustio učiteljima da neometano obavljaju posao za koji su se školovali i za koji su kvalificirani. U učenicima bila bi poslana snažna odgojna poruka.

Pri svim udaljavanjima s nastave i suspenzijama učenik bi morao propušteno gradivo savladati samostalno a njegovi roditelji bi ga bili dužni nadzirati za vrijeme suspenzije. Sada se sva problematika ponašanja učenika lome preko leđa nastavnika i idu na štetu ostalih učenika jer ih ometaju u radu i šalju im krive odgojne poruke.

Renato Ognjan

Pismo mlade Slavonke

Naša Hrvatska postala je predmet ismijavanja zemljama Europe. Zahvaljujući i nesposobnosti onih koji nas vode, unazadili smo prava i potencijalne mogućnosti za mlade. Sistematski smo uništili perspektivu mladih Hrvata i Hrvatica. Mladi puni znanja sa visokom stručnom spremom, „akademski građani“ s vjerom da se od poštenog rada može živjeti, sada stoje u redu pred vratima Hrvatskog Zavoda za Zapošljavanje-a, jer posla nigdje nema. Istina, 1600 kn je premalo, ali nekome taj novac ipak puno znači. Puno mladih svjesno situacije na „tržištu rada“ ako to i postoji, prihvaća model našeg ministra jer znaju da se od nečega mora krenuti. Žive u nadi da će nakon jedne godine zaista steći i neko veće znanje i iskustvo, ili da će se dokazati poslodavcu da su zapravo baš oni ono što mu je potrebno, s nadom da će dobiti posao. I tada sa diplomom pod ruku kreću na burzu rada. Ali tu ova moja priča zauzima drugi smjer. Na burzi se i za to čekaju mjesecima, ako ne i godinama, da nas se primi na taj famozni program. Tamo dobijemo neki papir na kojem kronološki MORAMO bilježiti poslodavce kojima smo poslali zamolbu za posao. A kada sami naemo poslodavca, koji nas želi primiti na stručno osposobljavanje, već tu već kreću velike komplikacije. Oduzeli su nam trenutno jedinu nadu zapošljavanja za obične smrtnike koji nisu djeca političara, ratnih i sličnih profitera. Konstantno se govori o novcima iz EU fondova, a oni i slični njemu u ministarskim foteljama nisu se udostojili sastaviti obični dokument i dobiti akreditaciju kako bi Hrvati zaista mogli koristiti novce namjenjene samo njima iz EU fondova. Istodobno, Hrvatska plaća milijunsku lanarinu svaki mjesec EU.

Kako stvari stoje, iz ovo moje priče ili smo prepametni pa previše ljudi završava fakultete i previše nas je ovih za „1600“ ili nam zaista ne valja država, i ova Vlada koja se hvali da je „najbolja“, samo to nitko ne vidi. S druge strane tu se pojavljuje još niz socijalnih i društvenih imbenika koji djeluju na mladu osobu. Život u obiteljskoj kući s roditeljima, braćom i sestrama dodatno utječe na razvoj mladih, produžava im razdoblje nesamostalnosti i ovisnosti o drugima, jer kako možeš započeti svoj samostalni život sam, bez prihoda, naročito u osiromašenim dijelovima Hrvatske, gdje nema

nikakvog posla. Perspektivna osoba puna znanja, vještina i energije jednostavno osuđena je, strah me reći, na propast. Jer za nju u našoj lijepoj Hrvatskoj posla jednostavno nema. Zato mladi, idite svojim putem.

Marija Zvonarević, Vinkovci

Uz Zakon o jedinstvenom tijelu vještačenja

Hrvatski sabor donio je 04. srpnja Zakon o jedinstvenom tijelu vještačenja koji je stupio na snagu 12. srpnja 2014. godine.

Zakonom se ustrojava jedinstveno tijelo vještačenja, definira pojam vještačenja, djelokrug i područja za koja se provodi vještačenje. Vještačenje u smislu Zakona je utvrđivanje tjelesnog, intelektualnog, osjetilnog i mentalnog oštećenja, invaliditeta, funkcionalne sposobnosti, razine potpore te radne sposobnosti osobe koja se vještači. Ono se provodi u svrhu ostvarivanja prava u području socijalne skrbi, mirovinskog osiguranja, profesionalne rehabilitacije i zapošljavanja osoba s invaliditetom, prava po osnovi roditeljskih potpora, zaštite ratnih i civilnih žrtava rata te u svrhu utvrđivanja psihofizičkog stanja djeteta pri ostvarivanju prava u sustavu obrazovanja, te u svrhu ostvarivanja prava u drugim područjima u kojima se prava ostvaruju na temelju nalaza i mišljenja tijela vještačenja kada je to propisano ovim Zakonom ili posebnim propisom. Vještačenje se provodi na zahtjev nadležnog tijela koje odlučuje o pravima iz područja tjelesnog, intelektualnog, osjetilnog i mentalnog oštećenja, invaliditeta, funkcionalne sposobnosti, razine potpore te radne sposobnosti osobe, a za ostvarivanje kojih je potreban nalaz i mišljenje tijela vještačenja. Vještačenje obavljaju doktori medicine specijalisti odgovarajuće specijalizacije, socijalni radnici, psiholozi, stručnjaci edukacijsko-rehabilitacijskog profila i drugi stručnjaci ovisno o potrebi postupka.

Svi navedeni vještaci stručnjaci iz pojedinih područja biti će zaposlenici Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom koji mora početi s radom 01. siječnja 2015. godine. Vještačenje će se provoditi temeljem metodologija za utvrđivanje tjelesnog, intelektualnog, osjetilnog i mentalnog oštećenja, invaliditeta, funkcionalne sposobnosti, razine potpore te radne sposobnosti osobe,

koju će propisati uredbom Vlada Republike Hrvatske a koja obuhvaća:

- na in utvrđivanje oštećenja, invaliditeta, funkcionalne sposobnosti, razine potpore te radne sposobnosti osobe, na in rada vještaka i postupak njihova imenovanja, dokumentaciju potrebnu za vještačenje (vrstu i sadržaj), oblik i sadržaj obrasca na kojem se daje nalaz i mišljenje tijela vještačenja, stručni sastav tima vještaka koji provode vještačenje u svrhu ostvarivanja prava iz područja po pojedinim vrstama predmeta te po pojedinom stupnju.

Jedinstveno tijelo vještačenja ustrojstvena je jedinica Zavoda ija je djelatnost i nadležnost utvrđena posebnim propisom kojim se uređuje profesionalna rehabilitacija i zapošljavanje osoba s invaliditetom. Zakonom je definirano da se sredstva za rad tijela vještačenja osiguravaju se u državnom proračunu. Također je definirano da je djelatnost tijela vještačenja, dakle Zavoda:

- vještačenje u prvom stupnju, drugom stupnju te za potrebe kontrolnih pregleda u postupcima radi ostvarivanja prava iz navedenih područja
- vještačenje u prvom stupnju, drugom stupnju te za postupke kontrolnih pregleda u postupcima radi ostvarivanja prava iz područja mirovinskog osiguranja, obiteljskih davanja te davanja za majinstvo i istovjetnih davanja za ovisnost u provedbi uredbi Europske unije o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti i međunarodnih ugovora o socijalnom osiguranju
- davanje prijedloga i stručnih mišljenja vezanih uz provođenje vještačenja
- praćenje, organiziranje i unapređivanje poslova vještačenja
- provođenje izobrazbe iz područja vještačenja
- drugi poslovi utvrđeni posebnim propisima, Statutom i aktima Zavoda.

Vještačenje u prvostupanjskom postupku radi ostvarivanja prava obavlja se u područjima ustrojstvenim jedinicama Zavoda mjesno nadležnim prema prebivalištu osobe koja se vještači, dok se vještačenje u drugostupanjskom postupku radi ostvarivanja prava obavlja u Središnjem uredu Zavoda. Nadalje, Zakonom je propisano da tijelo vještačenja u obavljanju svoje djelatnosti daje nalaz i mišljenje na propisanom obrascu, vodi evidenciju i dokumentaciju u vezi s poslovima vještačenja, surađuje s tijelima državne uprave, za potrebe Registra osoba s invaliditetom dostavlja presliku nalaza i mišljenja Hrvatskom zavodu za javno zdravstvo i jednom godišnje podnosi izvješće o radu. Nalazi i mišljenja tijela

vješta enja, izra eni za potrebe prvostupanjskog, odnosno drugostupanjskog postupka, podliježu reviziji. Vještaci, drugi stručnjaci i službenici zaposleni na poslovima vješta enja i u vezi s vješta enjem u Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, na dan 1. sije nja 2015. postaju zaposlenici Zavoda. Danom 01. sije nja 2015. Zavod preuzima nedovršene predmete vješta enja u postupcima ostvarivanja prava iz navedenih područja od nadležnih tijela vješta enja. Vlada Republike Hrvatske donijet e uredbu o metodologiji za utvr ivanje tjelesnog, intelektualnog, osjetilnog i mentalnog ošte enja, invaliditeta, funkcionalne sposobnosti, razine potpore te radne sposobnosti od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, dakle najkasnije do 01. sije nja 2015. godine uz uvjet da ministar nadležan za rad i mirovinski sustav mora donijeti pravilnik o sadržaju i na inu vo enja evidencije i dokumentacije tijela vješta enja te sadržaj izvješ a o radu tijela vješta enja najkasnije do 30. studenoga 2014. Tako er, propisan je i rok od tri mjeseca od dana stupanja na snagu Zakona u kojem je Zavod dužan uskladiti Statut i druge op e akte, te osigurati po etak rada jedinstvenog tijela vješta enja s danom 01. sije nja 2015. godine. U dosadašnjoj praksi vješta enja su se za razli ita područja provodila u više nadležnih institucija prema potrebama pojedinih područja za utvr ivanje tjelesnog, intelektualnog, osjetilnog i mentalnog ošte enja, invaliditeta, funkcionalne sposobnosti, razine potpore te radne sposobnosti osobe koja se vješta i i prema razli itim kriterijima uz neracionalno trošenje materijalnih i kadrovskih potencijala. Objedinjavanje poslova vješta enja uz ujedna avanje kriterija i educiranost stručnjaka koji e obavljati vješta enja e doprinijeti racionalizaciji i profesionalizaciji u ovom području. Ocjenjujemo to dobrim iskorakom, naravno ako se sve obveze propisane Zakonom ispune do 01. sije nja 2014. godine i profunkcionira jedinstveni sustav vješta enja.

mr. sc. Josip Sari

Kukuriku „socijalna osjetljivost“

Novim Zakonom o socijalnoj skrbi (Narodne novine 157/13) koji je stupio na snagu 01. sije nja 2014. godine, u tišini i neprimjetno u hrvatskoj javnosti prošla su zakonska rješenja kojima su obitelji koje su u socijalno-zaštitnoj potrebi i koje su u uvjetima gospodarskog sloma upu ene na sustav socijalne skrbi ovim zakonskim izmjenama drasti no ošte ene. Naime, stupanjem na snagu Zakona o socijalnoj skrbi (NN 157/13) Kukuriku vlada s dominantnim socijaldemokratskim opredjeljenjem štedjela je na najugroženijima lanovima hrvatskog društva. Obiteljima s najviše djece. Iz tablice br. 2 razvidno je da sedmero lana obitelj s petero djece koja ostvaruje Zajam enu minimalnu naknadu u odnosu na prava prije stupanja Zakona na snagu ima mjese ne prihode manje za 5,80%, odnosno 660,00 kuna. To je ogroman udar na standard najugroženijih obitelji u Republici Hrvatskoj, koja na godišnjoj razini gubi prihode u visini od 7 920,00 kuna.

Dakle, Kukuriku vlada je ovim zakonskim rješenjem štedjela na onima na kojima se ne smije štedjeti, a istovremeno najavljuje smanjenje neoporezivog iznosa pla e prema kojima e najve u korist imati upravo oni s najve im pla ama. Obiteljima koje imaju najviše djece a koji imaju najmanje sredstava za život i kojima ova vlada nije omogu ila šansu u svijetu rada nego im uzima 7.920,00 kuna godišnje. Obiteljima sa više od petero djece uzima se znatno ve i iznos. Time je ove obitelji dodatno gurnula u krajnje siromaštvo, socijalnu isklju enost i besperspektivnost, dok onima koji imaju najviša primanja u zemlji omogu uje poreznim rastere enjem još ve e i izdašnije prihode. Kakva je to socijaldemokracija, socijalna osjetljivost, odnosno društvena solidarnost? Uzeti najpotrebitijem da bi dao bogatom? Možda neki novi oblik socijalnih novotarija hrvatskih socijaldemokrata? Najtužnije u ovoj pri i je da e država na ovim obiteljima „uštedjeti“ do 40-tak milijuna kuna. Proglasiti e se to reformom socijalne skrbi i borbom protiv nepravilnosti u dodjeli socijalnih naknada.

U zemlji u kojoj iz godine u godinu dominira demografsko crnilo te se u prve razrede osnovnih škola

upisuje sve manje u enika, gdje preteže stara ko i radno neaktivno stanovništvo Kukuriku vlada uzima obiteljima koje imaju djecu i koje su u dnevnoj borbi za preživljavanje. Što onda takve obitelji mogu pružiti svojoj djeci? One e ovakvom politikom biti izvorište siromaštva i socijalne bijede, isklju enosti, marginalizacije u društvu, delinkvencije i svih drugih pojavnih oblika asocijalnog ponašanja. Ovim obiteljima je nužna promptna pomo . Hrvatska demokratska zajednica e svojim operativnim programima biti usmjerena upravo prema potpori i pomo i ovim obiteljima, kako bi djeca dobila i primjeren odgoj i obrazovanje, ali i uklju ivanje u sve društvene tijekomve, te im pomogla iza i iz zone siromaštva i bijede u koju ih gura postoje a socijalno neodgovorna i neosjetljiva Kukuriku vlada.

mr.sc. Josip Sari

Zakon o socijalnoj skrbi NN 33/12 – Socijalne naknade

Tablica br.1.

Vrsta naknade	Samac (radno sposoban)	Samac (radno nesposoban)	2 odrasle osobe (radno sposobne)	2 odrasle osobe (radno nesposobne osobe)	3 člana obitelji (roditelji i jedno dijete od 16 g.)	4 člana obitelji (roditelji, dijete predšk. dobi i dijete od 10 g.)	7 člana obitelji (roditelji, 2 djece do 7.g., 2 djece od 7-15. g. te jedno dijete od 17.g. s težim oštećenjem zdravlja)
1. Pomoć za uzdržavanje	600,00 kn	850,00	800,00	1.100,00	1.300,00	1.650,00	3.000,00
2. Pomoć za podmirenje troškova stanovanja (50 % PZU)	300,00	425,00	400,00	550,00	650,00	825,00	1.500,00
3. Jednokratna pomoć (na godišnjoj razini do 2.500,00 kn)	208,00	208,00	208,00	208,00	208,00	208,00	208,00
4. Doplatak za pomoć i njegu (u punom iznosu)		500,00		1.000,00			
5. Osobna invalidnina							1.250,00
6. Doplatak za djecu					299,34	598,68	2.028,86 (za 4 djece - 1.197,36 Za dijete s težim oštećenjem zdravlja - 831,50 kn)
7. Pronatalitetni dodatak							1.000,00
8. Potpora za obrazovanje							
- Za školske udžbenike (50% vrijednosti udžbenika)					50,00 kn (600,00 kn godišnje)	33,00 kn (400,00 kn na godišnjoj razini)	100,00 (1.200,00 kn na godišnjoj razini)
- troškovi smještaja u učenički dom					650,00 kn		650,00 kn
9. Rodiljna naknada							1.650,00
UKUPNO	1.108,00	1.983,00	1.408,00	2.858,00	3.157,34	3.314,68	11.386,86

ZAJAMČENA MINIMALNA NAKNADA (ZMN) i ostale socijalne naknade - Zakon o socijalnoj skrbi NN 157/13

Tablica br. 2.

Vrsta naknade	Samac	Samohrani roditelj + dijete	Dvije odrasle osobe	Tročlana obitelj (roditelji i jedno dijete)	Četveročlana obitelji (roditelji i dvoje djece)	Sedmeročlana obitelj (roditelji i petero djece)	ZMN/PUZ
1. ZMN (ne može biti veći od bruto iznosa minimalne plaće u RH)	800,00	800,00 + 320,00	960,00	1.280,00	1.600,00	2.560,00	- 14,67%
2. Pomoć za podmirenje troškova stanovanja (50% ZMN)	400,00		480,00	640,00	800,00	1.280,00	- 14,46%
3. Jednokratna pomoć (na godišnjoj razini do 2.500,00 kn)	208,00	208,00	208,00	208,00	208,00	208,00	-
4. Doplatak za pomoć i njegu (u punom iznosu)	500,00						-
5. Osobna invalidnina						1.250,00	-
6. Doplatak za djecu				299,34	598,68	2.028,86 (za 4 djece-1.197,36 Za 1 dijete s težim oštećenjem zdravlja - 831,50 kn)	-
7. Pronatalitetni dodatak						1.000,00	-
8. Potpora za obrazovanje							-
- Za školske udžbenike (50% vrijednosti udžbenika)				50,00 kn (600,00 kn god.)	33,00 kn (400,00 kn na god. razini)	100,00 (1.200,00 kn na god. razini)	-
- troškovi smještaja u učenički dom				650,00 kn		650,00 kn	-
9. Rodiljna naknada						1.650,00	-

Oblici liječenja ovisnosti

Kad se ustanovi da je osoba doista ovisnik, pokušava joj se pomoći na više načina. No, to je najčešće bolnički način liječenja i održavanje na metadonu, tj. Heptanonu ili se daju neki drugi lijekovi. Zadnjih godina u nas se počinju prakticirati i liječenja u terapijskim zajednicama za ovisnike. Budući da droga nije medicinska, tj. Farmakološka pojava, ovisnik se ne može ni liječiti bolnički. Problem je uvijek, a ne droga. Stoga je i liječenje ovisnika mnogo zahtjevnije od običajnog bolničkog liječenja. U bolnici mu se može pomoći da uspješno prevlada apstinencijsku krizu. Patnja se može smanjiti raznim lijekovima, no uz velik rizik da se na veštice postoje u ovisnost nadoveže i druga. To je slučaj npr. s beskonačnom i uvijek ponovnom primjenom heptanona, koji nije ništa drugo do zamjena kad je teško nabaviti heroin. Ovisnik je zapravo sklon gutati sve do čega dođe da bi doživio nešto slično prijašnjem zanosu. Stoga, pomoći nekome ovisniku u krizu ne znači sažaljevati ga, nego voditi ga autoritetom koji ga podupire i pomaže da savlada slabost koju proživljuje. Ne smije nijedan trenutak ostati sam, pa ni u kupaonici. Treba ga neprestano poticati da se ne bi zatvarao u svoje misli i strahove, da ne bi upao u malodušnost koja bi se mogla javiti kao posljedica spoznaje mnogih životnih promjena i neuspjeha, što mu se zbog vrhunske bistrine razuma javljaju u svojoj težini.

LIJEČENJE OVISNIKA U TERAPIJSKOJ ZAJEDNICI

Dobrovoljan dolazak bitan je preduvjet toga programa. Zajednica nije ni bolnica, ni zatvor. U nju se ulazi dobrovoljno i u njoj se dobrovoljno ostaje. Ako tko ne prihvaća njezina pravila, može je napustiti. Uključivanje u program ovisi o spontanom pristanku osobe, premda obitelj ima važnu ulogu ako stavlja ovisnika pred slobodan i odgovoran izbor. Vrlo uspješan program po kojem radi Zajednica Susret zove se "Projekt uvijek" (Progetto Uomo) i isključivo je odgojne naravi.

1. Afektivna nezrelost, netolerancija na frustracije, nesposobnost prihvaćanja pravila, potreba za imaginarnom osobom umjesto vlastite poruke – sve su to crte koje obilježuju ovisnika. One

nas podsjećaju na prekinutu ili nedovršenu adolescenciju. Terapijski program ne ograničava se na ispravljanje smetnje u psihi kroz funkcioniranje, nego težiti cjelovitu razvoju u psihološko-odgojnom smislu kako bi se mlada osoba izdignula iznad svojih ovisnosti i postigla psihološku vrstu i etičku i duhovnu zrelost. Ostvariti odraslu osobu, sposobnu suočiti se sa stvarnošću, s poteškoćama, pomoći joj da pronađe temeljne vrijednosti za egzistencijalni smisao – to je ne samo psihoterapijski nego i odgojni zadatak. „Progetto Uomo“ svojim štipecima omogućuje da postignu vrstu postojanosti, trajniju i jaču od varave koju može dati droga.

2. Radi se u biti na tome da se destruktivni osjećaji koje je izazvala ovisnost zamijene onima koje posjeduju odrasle i samostalne osobe, koje znaju biti u miru sa samom sobom i drugima. Taj slojevit i zahtjevan terapijski program zahtijeva napor svih osobnih vrijednosti ovisnika i skupine koja proživljuje isto iskustvo.

3. Uostalom, svaka je uspješna psihoterapijska tehnika strukturirana i sadržana u odgojnom uzorku kojim upravljaju sami štipecima, kao da su u stvarnoj obitelji. U svakom slučaju obitelj je stvaran uzorak po kojemu je sastavljen program. Iskustvo skupine i zajednice osigurava štipecima ulogu oca (pravila, disciplina, vrijednosna ljestvica), uklopljenu s ulogom majke (prihvatanje, zaštita, toplota). Naposljetku, i samoj se obitelji pomaže da usklade te dvije uloge. Sve to skupa pozitivno utječe na mladića i djevojku, kako bi, pronašavši prave vrijednosti, mogli steći i vlastitu samostalnost i osobitost.

mr.sc. Bernardica Jureti

Zagreba ki nadbiskup Josip Bozani primio je 15. rujna 2014. g. u Nadbiskupskom dvoru u Zagrebu gospo u Kolindu Grabar Kitarovi , kandidatkinju HDZ-a za predsjednicu Republike Hrvatske

Predsjednik HDZ-a g. Tomislav Karamarko i kandidatkinja HDZ-a g a. Kolinda Grabar Kitarovi na XIII. Op i sabor Mladeži HDZ-a u hotelu Westin 20. rujna 2014. godine

